

אסירה יערי וסניגורית קפלן
שקרים לסניגורים

אחר מזה שמסרה בתו המפורסמת, ניכר היה כי עדנה קפלן ומקריין עמדו על סף התפוצצות. אבל כסניגורים מנוסים הם נשכו את שיפתותיהם, הסתירו את זעי מם ושתקו.

קפלן ומקריין הבינו את הלהצים הקשים בהם עומד הלקוח שחיוו על המאזניים. הם אולי לא סלחו ליערי על מעשיה הטיפשיים ודבריה הבלתי מחושבים, אבל הם המשיכו בתפקידם כמיקצוענים אמיתיים.

נראה כי כימיה היא גם מילתי המפתח ביחסיו של מרדכי וענונו עם סניגוריו. הצעיר המיורחי משכונת-המרי (המשך בעמוד 20) **אילנה אלון**

גיתית למדה את החומר בשקרנות והבטיחה לסניגור כי כאשר תעלה על דוכן-העדים היא תשכנע את השופטים כגירסתה.

אבל ביטחונה העצמי הרב היה בי עוכריה. כאשר עלתה גיתית על דוכן-העדים היא הסתכנה, ותשובתיה ערו ררו מדי פעם גליצחוק בקהל, והעלו מבט של חוסר-אמון על פני השופטים. לפתע התברר לה, כנראה, כי עצו תיו של הסניגור היו יותר טובות מי חוכמתה הפריטית.

בעוד גיתית מתפתלת על דוכן-העדי, דים, כסס מאיר זיו את ציפורניו מתיס כול, על שהקליינטית החכמה שלו לא שמעה בקולו וסיבכה את עצמה, למרות הכל, לא היה, כנראה, הסניגור מתפטר מהתיק, כי התפטרות שלו בשלב כזה של הדיון היתה נראית כאי לוקבר את הקליינטית. זיו היה ממשיך בחירוקי-שיניים עד הסוף, אבל גיתית, כפרץ זעמה, פתחה לפני-גאית הפתח לצאת מהעניין.

מצב רומה היה במשפט חווה יערי, כאשר סניגוריה גילו כי שיקרה, או טעתה, בעניין תאריך מותו של אביה, תאריך שהיה משמעותי ביותר לתיק, כאשר הביאה התובעת פנינה רבורין לפני בית-הדין. משפט כצורה דרמטית את צילום מציבת-האב, ועליה תאריך

הפתיעה גם את בית-הדין. המשפט וגם את הסניגור, כאשר ביקשה לפתע את החלפתו.

מאיר זיו לא נשאר חייב. הוא הרגיש פגוע ביותר. אחרי שהקדיש למישפט כליכר הרבה זמן ומרץ, חש כי חטף סטירת-לחי שלא הגיעה לו. על כן קם בעצמו מיד לאחר אותה ישיבה, וביקש לשחררו מתפקידו.

בית-הדין שיקרה דחה את בקשות שני הצדדים, והסביר להם כי בשלב זה של המשפט אין כל אפשרות להחליף סניגור.

למחרת כבר השתפר מצב-רוחה של גיתית. היא הרגישה כי עשתה טעות וגרמה עוול לסניגור, היא התנצלה והצהירה כי היא בוטחת בו ומבקשת ממנו להישאר בתפקידו. זיו נעתר, לאחר שבית-הדין שיקרה כפה זאת עליו.

מה שקרה בשלב זה בין מאיר זיו וגיתית רומה מאוד למה שקרה במהלך עדותה של חווה יערי. התברר בעדות הנאישמות, כי הלקוחות ששכרו עורכי-דין משובחים, כסכומי כסף גדולים, אינם מקבלים את עצתם ומפרים אותה. ד"ר עדנה קפלן ועורכי-הדין רור מקריין ביקשו מחווה יערי להשתמש בזכות-השתיקה שלה ולא למסור למישטרה כל מידע. אולם חווה לא עמדה בהוראה זו. היא התפתחה מדי פעם להוסיף עוד הודאה ועוד הודאה, ואפילו ביקשה מחוקרה, הקצין מישל חרד, לזייף את תאריך ההודאה, כדי שסניגוריה לא ידעו כי הפרה את עצתם.

ברור כי הודאות רבות כליכר של

יש סניגורים הגורסים שיש צורך ב"כימיה" בין הקליינט ועורך-הדין שלו.

השוב שיש כימיה, יש לך יותר חשק לעבוד על התיק אם אתה מחבב את הלקוח שלך. אבל זה אינו הכרחי. זוהי עבודה שאסור לערב בה רגשות, אחרת אתה נהרס. ברור שאסור לפתח אנטגוניזם ללקוח, כי אז קשה לך לייצג אותו ואין לך מוטיבציה מס' פיקה". אמר סניגור אחר.

עמיתו, המייצג הרבה נאשמים, טוען לעומתו: "כימיה זה לוקסוס! עורכי-דין שיעובד על מאסות אינו יכול להרשות לעצמו דרישות כאלה. בתיקים גדולים חשובה יותר הכימיה, כי אלה נאשמים דומיננטים בעולם התחנות, ואתה צריך גיבוי מהנאשם כדי לעבוד ב' תיק".

רצוי שתהיה כימיה, אפשר אומנם בלי זה, אבל זה מאוד מקשה על העבודה". אמרה סניגורית הנחשבת בחוגי המיקצוע כ"רגישה".

אבל עורכי-דין ותיקים ומנוסים טוענים שאין לערב רגשות בתיק, ויש להתנהג בכל מיקרה באופן מיקצועי קר. "אני מעדיף תיק בעל סיכוי מישפטי על קליינט נחמד שיש לי איתו כימיה, אבל התיק שלו גרוע מבחינה מישפטית", ציוו עורכי-דין ותיק.

כאשר בוחנים את המיקרים בהם התעוררו לאחרונה בעיות בין הסניגור ללקוח, ברור שלכימיה יש מישקל. גיתית איראלוב וסניגורה, מאיר זיו, נראו כאילו הם זיווג מצויין. שניהם

אסירה גרנות וסניגור קנת (משמאל)
חילופין לפני עירעור

נאשם נותנות תמיד תחמושת ביד התביעה. כאשר מדברים הרבה, יש גם סתירות ופירוט ברורים, וקשה יותר להסביר מעל דוכן-העדים, כאשר מגיע יום-הדין.

למרות אופיה הקשוח של גיתית ונסיגה הקודם במישפטים פליליים, נראה כי גם היא עשתה את אותה הטעות עצמה. למרות שגם הסניגור האנגלי שנשכר עבורה בלונדון, וגם מאיר זיו הזהירו אותה לא למסור למישטרה הודאות נוספות, היא לא יכלה לשלוט בלשונה.

היא התלוצצה עם התוקרים. עשתה תרגילים אירוביים, נשכבה על הריצפה — אבל ביתניים גם ענתה על שאלות, מיני דברים בניגוד לעצתו המפורשת של הסניגור.

על סף

התפוצצות

מאחר שגיתית היא אשה נכונה, ומאיר זיו סניגור מנוסה, הוא מסר לה מיד עם תחילת המישפט את כל הודאותיה במישטרה, כדי שתקרא אותו ותלמד בעצמה את הסתירות והשאלות שאין עליהן תשובה.

קשוחים, אמיצים ובלתי-שיגריים, ושניהם אהבים ללחום כמימסר. היה ברור מתחילת המישפט שבין השניים יש כימיה ואהדה רבה.

אבל גם כאן הגיעו היחסים לידי משבר בימים האחרונים. המשבר פרץ לאחר שגיתית עמדה על דוכן-העדים במשך שלושה ימים, מסרה את גירסתה והרגישה כי נכשלה בכך. במשך ימים אלה אסור היה לה להיפגש עם הסניגור, היא לא יכלה להיעזר בו כדי לתקן את גירסתה, והרגישה בודדה ומתוסכלת.

השיא היה כאשר הסבירה לבית-הדין המישפט כי נעצרה בלונדון והואשמה שם בירות על שוטר בריטי. בית-הדין המישפט לא האמין כי היו האשמות כאלה נגדה, והיא ביקשה להמציא להם מיברק מסויים של האינטרפול ל-מישטרת אנגליה, בו נאמר כי היא ירתה בשוטר בהונגיקונג.

המיברק הזה לא היה בידיו של זיו, והוא מעולם לא התבקש להציגו לפני בית-הדין.

גיתית הרגישה את עצמה נעזבת ומנוחלת. היא חשבה כי הסניגור אינו מקדיש לה זמן מספיק וכי הוא מתרשל בתפקידו. לכן עשתה את הצעד הנועז,

נאשם בלם (עם אשתו איובל) וסניגור ויינרוט
מכות על השולחן וקפה שפוך